

גיד הנשה פרק שביעי חולין

מסורת הש"ס

(א) לקמן קרא: (זכח'ט: ז'):
(ב) (לקמן קרא: (ג) ז'):
אמר רבא, (ד) זכח'ט: עט.
ע"ש, (ה) (מסמח' עה'ה):
(ו) וקט. ד"ה ויתו לא,
(ז) (דף סג, א) (ח) (פרשת ז'
ס' פ' ע"ש היטב וזרך
ישוב, (ט) ז"ל דחרסן,
(י) (פ"ז עה, (כ) (ע"ז
פ"ח ד"ב),

גליין הש"ם

תורה שאני וכו' ולא
שום: מ"מ קשה להמקשן
דפריך והא אמר ר"ה וכלה
להוכיח דכל ללי מפספס
יקשה ממחני זו דנטף
מרוטני: ד"ה אמר וכו'
אומר ר"ת דדוקא. עין
ע"ז נ ע"כ תלד"ה אכל:

הנהגות הכ"ח

(א) תום' ד"ה שאני וכו'
והרב ר"י בר ד"מ
תפרש: (ב) ד"ה אחר וכו'
שלא היה מחוב נספחים
במשוהו כרב:

לעזי רש"י

טוישנלש"ט. חודר.
מתלחל.

מוסף דש"י

תרומה כז' ואם בשל
בנותן טעם. (אסרין
המולין לזרע (מכחיס צד).

צז.

עין משפט
נר מצוה

כג א ב מ"י פטרו מהל'ת
מהלכות אסורות הל'
לג טושיע יו"ד סמן קס
סעף ד'
כד ג טושיע שס סמ':
כה ד מ"י פ"ט מהל'
מהלכות אסורות הל'
יט סמן לחין קלמ טושיע
יו"ד סמן כג
כו ה מ"י פטרו מהל'
פירות הלוי':
כז ו מ"י פטרו מהל'
מהלכות אסורות הל'
ט:
ז (מ"י) פטרו מהלכות
מהלכות אסורות הלכות
ל:

רבינו גרשום

למסר דחלב לאנוני אל
מסע אפילו חרש אסור; בר
הזנח בר הוזהר אסר וליא
חלבוה אלה, כלומר אה
נכרוד במישרת דמסע
לא גוי שעלא בחלבוה
אה יהוה (הפסוק דאי הוה)
אסור סמלית לא ליא וליא
חלבוה דהחילול לא
כלעז ב' דגומי' מיכס
שייב; בר אדא בר אבהה
אסר כולכית באלפס אה
כלמז דנ מסע שבישול
עני' טוריות אסור
שאלו כנ' וקס' יאליא.
אמה נכרי' מין שני
דזה יהיראז מין שני
חולין וחורופי דלעיסמיה
כחן; אדאראז כפילא
כחן בשד חרש הוזהר מין
ששאו מיו, מין שמי
דליאז למיקס אשעמא
נעון חתיבה אל נכלא
שנשחבא על חתיבה
טוריות;

א) למאורה חזו מובן דא"כ
כנדי נמי י"ל דמישנ שיבי
יעיד דמישנ שיבי לא ש"ך רק
דנס אבל לא בשמטיות וז"ל.

אסר הכל אלא היינו טעמא לפי שאין
היה עצמה נעשה נבלה במקל חמירה
אין דכל הבשר הנמלה כשהיה במלחו
אור את הבשר אלא ז"ל משום דאע"פ
שנבלע בבשר טעם המלה טעם הדם
שבמלה אין נבלע בו כלל:

שמיני ח"ב דמפעפ. לך אסר
אפילו הרגש והא דממרין
גטף מרובטו על החרס וחור אליו
יטול את מקומו ותו לא היינו משום
דרובטו אינו מפעפע כל כך דליר
בעלתא הוא *לא שומן ווא"ת אס כן
בתתחיתן אינא שומן הגיד דמפעפע
ואפילו נללא נמי ליסתר כוליה וגראה
ל"ת דשמן אש גיד חור מפעפע
והרב (ב) ר"מ מפרש כיון דשומן הגיד
אלא מיתקבא כאלא הגידנן דגורו ביה
אלא הגיד הגיד כאלא חור אסר כן
אלא החמירו ופלישו למי דקיימא לן
ולקמן (דף טז) דלון בגידין גנ"ט
ואפילו תבשל לא אסר כמו שאין
הגיד חור ורינא דאסר במזון גנ"ט
הגורא אסרמחא *ל דסבר דיש בגידין
תנא דממיתין: **ההוא** חיוב

וְנִסְתָּ עֲשִׂים: **בְּרִיָּא** בְּחֻמָּא הוּא
לֵעָמֵן מִן הַחֹל בְּדִמְרִינָן לְעִיל (דף קס.
(דף קס:) לְעִיל כֹּלִיל בְּדִמְרִינָן מִמֶּרְט
אִם דִּלָּא פִּרְךְ אֲמַתְוִינָן (לְעִיל דף קס:
כָּל הַבָּשָׂר (לְקָמֵן דף קס.) לְטַפֵּחַ חֹלִי
(דף קס:) לְעִיל בְּכִסּוּ מִוִּסְיָן בֵּין חֲלָב
לְשִׁמְשֵׁחַ לֵיחַ דְּכִסּוּ בְּרִיָּאָה אִם יֵדִי
דְּקִפִּילָא הוּא לֹא מִשְׁקַר שֶׁלֹּא יִפְסִיד
הַיְּהוּדִים דְּמִינֵי בְּמִינֵי לֹא בְּטִיל מִדְּקַס

[illegible]

ומלאיץ חטא במתנגדות רוחה כסא
 שמחול לאור ומשקף כדרי ר"ש אפי'
 לעת ובעל מורה אלה אהר הממחר
 יקא מפרש הם טעמא דקאמר רב
 כנסה שלא במיני אטו מיני אבל
 ינו ועוד דבספרים ישים לא גרסינ'
 ומושיני רב גזר בחמץ שלא במיני
 יוין נקח הוי שלא בחמץ בעומט
 סורין הלכתא כרבי יוחנן ור"ל ועוד
 בטל ומשנת ראב"י קב ונקי וסממא
 מה שפיר עבדו לחמיו עליו דמ"ש
 טיל משמע דפסי הלכתא ולהכי אחיכו
 נא משמע דפסי לחמיו בחמיותו
 כתב ע"ז (דף יא.) גבי פלוגתא דרבי
 שמתנן לפני עזרת כוכבים דהא
 ב' דין דרבי יוסף ט"ע מלא רית י"ג
 וכן בכל שאר וכו' מכלל דסמ"י י"ג
 דרמין עזרת כוכבים טעם מן הכוס
 כל שאור משמע דסמ"י י"ג אור
 עזרת כוכבים אסור בפרק בתרא
 שרי בקדים ופסק ישראל י"ג לפרש
 ין במיני בכל שהו קאמר דאסור:
 אלא

"שאני חלב דמפּעפּע ובחלב אטור והאמר
 רבה בר בר חנה עובדא הוה קמיה דר' יוחנן
 בכנישתא דמעון בגדי שצלאו בחלבו ואתו
 ושייליה לרבי יוחנן ואמר קולף ואוכל עד
 שמינע לחלבו הִהוּא כחוש הוה רב הונא בר
 יהודה אמר יְכוּלֵּיא בחלבה הוה ושריא רבין
 בר בר אדא אמר כילכית באליפס הוה ואתו
 שייליה לרבי יוחנן ואמר להו ליטעמיה
 קפילא ארמאה אמר רבא מריש הוה קא
 קשיא לי הא ^אדדתיא קדרה שבשל בה
 בשר לא יבשל בה חלב ואם בשל בנותן
 טעם הִתְרוּמָה לא יבשל בה חולין ואם
 רומה טעים לה כהן אלא בשר בחלב מאן
 חנן סמכינן יֵאקפִילא ארמאה הכא נמי סמכינן
^באמור רבנן בטעמא ואמור רבנן קפילא
 ואמור

דחלג כחוש אינו מפעפע ועי"ל כחוש הוא ד"ס צו מעט כ
ה ערץ להסיר מן הכולא כדי קליפה לפי שהקירוס עומד
שום דמפפפע צה לזון כולילן דרבי גופיה אחר לעיל
א"ה: אחר אחר את הכולא: **אבל** בשר בחלב **א"ה** טע"ה
ליה משום דמשערין ליה כדכר בנפח אכל קשה דלמחזיר
ט וכו' הוא מצי למפרך וכן אמתי' דפרק בתרא דמסכת
זין קל לשער מה שגטעו בקדרה אלא על ידי טעימה אי
הה: **סמכין** אקפ"א. א"ע"ג דעודד כוכבים הוא כ
ב"ה: לקמן דב' לו הבשר (דק"ה) פסק הקונטרס דא
ב"י יהודה דב' ושמואל נמי דאמרי ורבייהו כל איסורי
(פ"ה) ואע"ג דאפילוהו עלייהו דבי יוחנן ור"ל התם ותינא
מזר חלל לגו חמרא כ"י במסכת עבודה וזה פסק בתרא
מיינו ב"ן שלל במיין כדכר וטעמא דרבי וטעמא דמפרש
דב' דאין במיין בתמן משום דלא דיילי אינ"ש מיינה ואל
הכלה לא כרבי יהודה ולא כרבי ולא כרז ושמואל דהכלה
הו (ופריין מ"ה) ורבי יהושע ב' לוי נמי איז ליה לקמן (מ"ה) כש
איז כר סמכא הוא והכלה כמותו בכל מקום אפילו לגבי
מ"י כעשאל לבי רבנן שרי רבנן לבי כנישתא עבודה
ד' דאמר רבי יהושע ב' לוי בית הכנסת מותר לעשותו בית
לוי ומיור' ר"ת כעלמא היה דוחה דהא דפליג רבי יוחנן הת
לבי מייתי מרבי יהושע ב' לוי דלרבי פסק דאמר איפכא
ומוראס דפוסק הלכה כרבי יהושע ב' לוי בכל מקום והיה
נפק דמחז' כהו רבי יוחנן דלמחז'ין במסכת עבודה וזה
ועמיה ב"ס' ורבינו אפרים היה דוחה דהכא איירי בתמרא
וינו דהא רבא אולי פסק בתרא דמסכת (ע"ה) כהר שמה ו
דבא (ומחז' כ"ה) נמי דאמר רבא קסבר רבי יהודה ב' מין
פסקים ד' (ה) דאמר רבא הלכתא דמונ' ב'י במיין ב'י
הה מחז' כפסריס (ה) כרז שכחז שס מללא הייז כרז שיע
אקור פ'י נגותן טעס כרבי יוחנן דהתם ושס מפורש אמ
ומי"מ לא היה ר"ת פוסק הלכה למעשה לתמן כפסק ובש
ואור"ת דלע"ג דתן כהלהו (פ"ה מ"ה) כעפות ודגים כ
הה פליג ההס ר' יהודה ב' תמירא וקאמר כעפות ודגים כ
ומן דאמרי טפי דעובר ככל יראה ולא דיילי מיינה ואע"ג
יה וטעמיה דרב משום דכרז כעלמא דמין במיין כעפות
טעס אפי' במיין מחמיר לאקור כעלמא כעפות אפי' שלל
דאמר תרווייהו כל איסורי כעפותה שלל במיין נגותן
הדיז עוב' זלז' נפק כרבייהו דמסייע לרבי יוחנן משום ד
יהודה גלון פסק דוקא בתמן קאי רבא כרז אכל כשאר
(ה) כע"ה: כעמעת' (ה)הרזן סבר רבי אלעזר ב' יעקב דמין ב'
(ה) גבי ר' אבא דאמר מי שנחערב לו קב חטים כ' רבי
לבי מטיין כמטיין מ"מ היה דל' יהודה ב' נגות לרבנן מיטב
לל דרישא רבנן מ"מ רבנן ההס לא איירי במיין במיין ובה
אייתו לפסק הלכה ובקונטרס גופיה פסק דפרק בתרא ד'
טעס ויין נפק דקאמר התם כעפות' "אומר ר"ת דוקא
כ' ביס' אי אפכר להיות הלל כעפות' דאכשורה הגאונים
כהלה ואינו בטל אפילו כעל חלק' כמו ששנינו' והלו אקורין ו
מיינו ב"ן שלל אפילו נגותן טעס וקשה מחוספסת (ה)דקתי
הלה ממנו טיפה אקור מפני שעיטת יין אקורה ואקורה
דאמר מין במיין לא כעיל והיה דקטקטין דקדיס
תקור אלא טיפה הנוגעת נגין דקסבר זקוק אינו חזר
חלל לעשות דלין מטעילין איסור כחלמא לא מני למי"ד

[illegible]

בשל בנותן טעם ¹³ בשלמא ¹⁴ וואס
טעם ליה השתא דאמר רבי י
אקפילא ארמאה ¹⁵ דאמר רבא

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones